

WROBLE ^{na} DACHU **CENA 30 G R.**

Nr. 5. (398). 30. I. 1938. Rok IX. Cena dla Czechosłowacji Kć. 1.20. Oplata pocztowa uiszczona gotówką.

Charlie

Rys. Charlie, Kraków

Z powodu projektu umieszczenia mniejszości żydowskiej na Madagaskarze.

Zjazd gwiazdzisty.

WITOLD ZECHENTER

Na zdrowie kuli ziemskiej!

Kilka codziennie czytam gazet
różnych się rzeczy dowiadując —
że Cooper z Gretą zagra razem,
że wulkan wybuchł pod Popują,

że ktoś umocnił znowu empire,
a ktoś wynalazł nowy karuk,
kogo zjadł pod Paryżem wampir
i jak ożenił się król Faruk,

że poseł mówił do ministra,
minister mówił zaś do posła,
że złodziej zakradł się do bistra,
że powódź jakiś dom uniosła,

że śnieg tu sypie, a tam topnie,
ktoś zamiast wódki schlał sublimat,
książę ma w szkole dobre stopnie,
koszule w kratkę mają prymat,

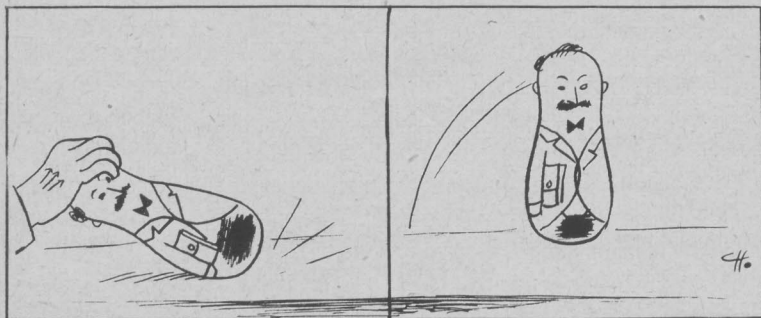
biali czerwonych lub naodwrót
i żółci żółtych i z powrotem,
Chile odpędza żydów od wrót,
5 metrów w górę skoczył Knotek,

Polska z Albanją 100 do zera,
Smith z Brownem leci przez Atlantyck,
miss Pipi teraz zwiedza Meran,
Srul Mordee w Peimiu robił kanty...

O tem codziennie czytam w prasie,
a gdy lektura mnie rozczerła,
kryję się za kielicha zasiek
i piję zdrowie ziemskiej kuli!!

Po parlamentarnym sukcesie premjera Chautemps.

Rus. Charlie. Kraków

Wainka-wstańka...

ZBIGNIEW GROTOWSKI.

Bartoszu, Bartoszu, oj ostre kosy nasze...

widowisko przy drzwiach otwartych.

ON (wchodzi, opierając się na kosie):

Bartoszu, Bartoszu, oj ostre kosy
nasze, oj ostre kosy nasze
Obóz nas prowadzi
Jesteśmy mu radzi.

CHÓR URZĘDNIKÓW:

Premjerze, premjerze, oj puste kasy nasze
oj puste kasy nasze

CHÓR POSŁÓW:

Premjerze, premjerze, oj puste słowa nasze
oj puste słowa nasze...

ON: Panowie, proszę o spokój. Proszę nie budować barykad
z pustych słów. Zresztą nie jestem bezbronny — mam
w rękę kosę.

CHÓR POCHLEBCÓW: Trafiła kosa na posła.

ON: Jeśli panowie w tej chwili się nie uspokoją — jutro
stanę na tej trybunie ze żniwiarką.

GŁOS NAIWNEGO: Co to jest żniwiarka?

ON: To jest zmotoryzowana broń chłopska.

GŁOS NAIWNEGO: Dlaczego kosynierzy chodzą w meloni-
kach?GŁOS PODBURZAJĄCY: Niech każdy kosynier otrzyma zagrodę
w Raclawicach.

ON: Panowie uciszcie się! Myślicie, że się was boję...

GŁOS Z PODWÓRZA: Noże, nożyczki, żyłki do ostrzenia.

ON: (do swego sekretarza) Niech pan wybiegnie na podwórze
i każe naostrzyć moją kosę.

CHÓR POSŁÓW: On nas skosi... on nas skosi...

ON: Panowie — od tyłu miesiący ciągnę te ciężkie taczki,
ale nie ciągnijcie mnie za język... Cicho sza!

CHÓR URZĘDNIKÓW: Nas nie można zahukać. My się nie
damy zahukać budzikom, nastawionym na godzinę siódmą
rano.

ON: Panowie... My ciężko pracujemy... nie mamy nigdzie
oparcia.

SEKRETARZ: (podaje karabinek) Może to będzie dobre oparcie.

ON: Nie... karabiny mają dwa końce...

CHÓR POSŁÓW I SENATORÓW: Żądamy zjednoczenia wszyst-
kich ministrów. Niech wszyscy ministrowie podadzą so-
bie rękę do zgody. Zgoda ministrów buduje, niezgoda mi-
nistrów rujnuje.

ON: (bije brawo) Od jutra każę się wszystkim ministrom je-
dnoczyć. Czego jeszcze chcecie?

CHÓR BYŁYCH STAROSTÓW:

Nie chcecie od nas jadła, napoju
Zostawcie nas w spokoju
A kysz, a kysz.

ON: Dobrze... teraz każdy dygnitarz wyjeżdżający na prowincję
musi sobie zabierać obiad w menażce... No, kto ma jesz-
cze jakie żądania. Może w sprawie samorządowej?

CHÓR CHŁOPÓW: Chcemy mieć jednego wójta...

ON: W jakiej wsi?

CHÓR CHŁOPÓW: Na Wiejskiej...

ON: A pan, panie hrabio, czego pan żąda?

HRABIA: Niech mi pan pożyczysz tej kosy, przyda mi się w le-
cie.

ON: Mowy niema... Żniwa do nas należą. A żydzi czego chcą?
ŻYD: Jak ja powiem, że my chcemy wojny z Rumunją, to wy
i nam tak tego nie dacie. Co ja chcę, ja chcę być jak
chłop w dawnej Polsce „glebae adscriptus”. Żeby mnie
było stąd wolno ruszyć.

ON: A czego chcą kobiety?

CHÓR KOBIET: Powszechnej służby wojskowej dla kobiet:

Dziady będą gospodarzyć
A my wroga kulą prażyć.
Dalej baby, dalej żywo,
Zaczyna się dla nas żniwo.

CENZOR: Żniwo... żniwo — to jest nielojalna konkurencja —
tylko mnie wolno ciąć — nikomu nie pozwolę niczego
kosić.

(wchodzi KOSSAK — ON z kosą pozuje Kossakowi do nowej
Panoramy Raclawickiej).

KURTYNA.

Staropolska gościnność.

(Jeden z posłów oświadczył, że min. Grabowski jest gościem w Sejmie, wobec czego nie wypada go krytykować).

Rys. Charlie. Kraków

— Prosimy, prosimy, „G o ś ć w d o m — B ó g w d o m...”

Z kosza redakcyjnego.

Mówią, że obecni posłowie w sejmie przemawiają tak ostro, jakby byli w y b r a n i.

* * *

Podobno niebawem ma wyjść dekret, nakazujący odbywanie posiedzeń sejmowych „przy drzwiach zamkniętych”.

* * *

Jeden z działaczy chłopskich po przeczytaniu mowy premiera o zahakanych urządzeniach miał się wyrazić.

— A my nie chcemy „zahakanych” chłopów... Chłopi nie lubią huku wogóle.

* * *

W senacie oświadczone, że naprzód trzeba zjednoczyć rząd, a potem dopiero naród. Wobec tego tworzy się „Obóz Zjednoczenia Ministrów”.

* * *

W państwach totalnych sprowadza się wszystko do wspólnego mianownika. U nas wszystko sprowadza się do wspólnego kieliszka.

* * *

Ma się niebawem ukazać miesięcznik literacki „Nurty”. Będzie to „nurt” płynący pod prąd.

* * *

— Jeśli jeden żyd drugiemu żydowi wymyśla „ty żydzie” — to wiesz, co to jest?

— Tak, wiem — polemika literacka.

* * *

Mówią, że grupa posłów zamierza wnieść w sejmie interpelację, dlaczego policja w pościgu za Maruszczyką używała broni palnej.

Podobno w stronnictwie ludowym panuje rozdźwięk. Jedni chcą „Wici” a drudzy „Wicka”.

* * *

Pani przyjmuje nową służącą.

— Czy Kasia służyła już w wojsku?

— Nie, proszę pani.

— No, to kto Kasię nauczył porządku.

* * *

Jeden z polskich pięściarzy wprost szaleje na ringu. Walczy zwycięsko z włoskimi przeciwnikami. Po meczu wszyscy gratulują mu świetnej formy.

— Ale pan bił tych Włochów — mówią mu.

— Włochów? — A ja myślałem, że to Niemcy.

* * *

Rozmowa wśród zwierząt w Puszczy Białowieskiej.

Dzik wzdycha.

— Na polowaniu w Białowieży, to jak na polskim filmie — ciągle te same twarze, które się nam już tak „opatrzyły”.

* * *

Mówią, że obecnie nie ukrywa się już w sejmie prawdy pod kocem.

* * *

Opowiadają, że przed Stronnictwem Pracy rozciągają się wielkie „morz-łiwosci”.

* * *

Jeden z byłych starostów osadzony w celi zwraca się do dozorczy:

— Czy nie mógłby mi pan p r z e m y c i ć z miasta trochę tytoniu?

* * *

Krupp się żeni.

W przystępie czułości zwraca się do swej żony.

— Ach ty moja „gruba Berto”.

— Wiesz, Stalin boi się teraz strasznie śmierci?

— Dlaczego?

— No, bo na tamtym świecie spotka od razu wszystkich swoich wrogów.

* * *

Pani przyjęła nową służącą. Po pierwszym obiedzie chwali ją.

— Gdzie się Małgosia tak świetnie nauczyła przyrządzać bigos?

— O, proszę pani, ja służyłam u dyplomaty. Tam się codziennie robiło bigos myśliwski.

★

Rozmowa z Maruszczyką.

Współpracownikowi naszemu udało się uzyskać chwilę rozmowy z Maruszczyką. Przystojny bandyta przyjął nas życzliwie. Właśnie fryzjer więzienny robił mu trwałą ondulację.

— Jestem ofiarą policji — oświadcza nam Maruszczyko — gdziekolwiek się pojawiłem, zaraz musiałam zjawiać się policja. Przecież zawsze mówiło się, że gdy potrzeba, to nie ma policjanta. A tu zawsze byli... Policja za mnie uczciwego bandytę zrobiła złodzieja.

— A jaka panu grozi kara?

— Właściwie powinni mnie uwolnić... Przecież strzelałem do policji w obronie własnej. To była obrona konieczna... Ewentualnie mogą mnie skazać za nieostrożne obchodzenie się z bronią...

— Jaka jest pańska namiętność?

— Lubię się fotografować... Muszę jednak przyznać się, że fotografowie prywatni o wiele lepiej fotografują, niż fotografowie sądowi. No — oczywiście etatystyczne przedsiębiorstwa nie mogą się równać z prywatnymi. Zresztą policja nigdyby mnie nie schwytała, gdyby nie pomoc innej instytucji państwowej...

— Jakiej?

— Monopolu spirytusowego... Trudno — lubię pić... Ale wie pan, co za skandal. Chcieli mnie tu osadzić razem z pewnym dygnitarzem. Co za afront. Przecież ja zawsze piłem tylko za s w o j e pieniądze.

Grot.

★

ROZMÓWKA NA MARSZAŁKOWSKIEJ.

P. Agapit spotyka na Marszałkowskiej p. Flecika.

— Jak się masz Flecik? Słyszałem, że wróciłeś z obozu koncentracyjnego. Jakże tam było?

— Hm... Nie można narzekać... Wcale nieźle. O ósmej rano pobudka, pięć minut gimnastyki, śniadanie — bułki, masło, jajka, szynka, miód... Do drugiej spacer, plażowanie, tenis lub golf. Potem obiad — ząbki, zupa, mięso lub ryba, deser, kawa, likiery... Po obiedzie mała drzemka, brydż, bilard, szachy... O piątej podwieczorek. O dziewiątej kolacja — wędliny, sery, konfitury, owoce, herbata lub kakao. Po kolacji kino i o jedenastej — spać...

— To ciekawe — dziwi się p. Agapit — Szydełko, który ostatnio też był w obozie koncentracyjnym zupełnie co innego opowiadał!

— Tak, i dlatego też już tam wrócił!

SALWA OSTRZEGAWCZA.

Ktoś zwraca uwagę dyplomacie sowieckiemu na niesłychany terror w Sowietach.

— Ależ, to tylko salwy ostrzegawcze... Dla ostrzeżenia trockistów. To są salwy do wybranych. Następne salwy będą prosto w tłum...

DLA PEWNOŚCI.

Pan Brzusiak zziąany i przemoczony do nitki wraca do domu.

— Przez cztery godziny biegałem po wszystkich sklepach, szukając tej kolorowej taśmki, którą ka-załaś mi kupić, ale nigdzie nie mogłem jej dostać...

— To doskonałe! — woła pani Brzusiakowa. — Ja tylko chciałam przekonać się, czy rzeczywiście nigdzie nie można jej dostać!

TEORJA I PRAKTYKA.

— Kapalkiewicz, powiedz mi, ile to będzie jeden plus jeden.

— Dwa!

— A jeden mniej jeden?

— ???

— No pomyśl, chłopcze, przypuścimy, że masz jeden grosz i wydasz go, to co ci zostanie?

— Cukierek!

Nowe wyobrażenie zagranicy o Polsce.

W Paryżu po sukcesach polskiego baletu.

Rys. M. Piotrowski, Warszawa

— Co ty wyrabiasz?

— Jadę na święta do Polski, a tam przecież wszyscy nie robią tylko tańca...

TAŃCZMY!...

Wszystką gorycz w śmiechu spalę —
wszak jesteśmy w karnawale!
trzeba tańcem żyć!
tu dancingi — a tam bale!
więc do czarta wszystkie male-
parta! Tańczmy dziś!

Maskarada i parada,
cudnych tonów mknie kaskada!
w tańcu cały seces!
gdy orkiestra się rozgrała
z nami ziemia tańczy cała
i karnawał-prince!

Raz na lewo, raz na prawo,
raz powoli, a raz żwawo,
deux i trois pas!
już się lekko męci w głowie —
tańczą panie i panowie,
a muzyeczka gra!

Rano z ciemnych wyjdą kamer
smutki, trutki, katzenjammer,
nudy zabrzmi bas —
może nudy — może trwogi...
Lecz cóż! Nogi do podłogi!!
Tańczmy — póki ezas...

W. ZECH.

POBÓR KOBIET

Hej mężatki, wdowy, rozwódki, posłuchajcie! Bo paniom już dawno śpiewano, że „będzie pobór na dziewczyny”. Każda kobieta od lat 19-tu do 45-ciu niech okaże odwagę stawienia czoła nieprzyjacielowi i dobrą wolę, czyli niech się zaciągnie do szeregów!

Ale wyobrażam sobie, że tę dobrą wolę zdradzą przedewszystkiem kobiety po 45-ce. Z rozkoszą wymażą ze swojego życia bodaj część przeszłości — conajmniej małych dziesięć latek, aby tylko służyć w armji.

To też słusznie wygłosiła pewna prezeska przemówienie tej treści: „Obywatelki! Rząd, nakładając tak ciasne granice wieku kobiecej odwadze, szkodzi sam sobie! Pozbawia się najbardziej wartościowego materiału! Bo tylko kobieta po 45-tym roku życia wyrobiła sobie na licznych dancingach rutynę służenia oczkami, jest doświadczona w wojnie domowej, w wiananiu — a z końcem! Któż, jak nie długoletnia mężatka, ma taką rutynę w służbie wywiadowczej? Tylko kobieta po 45-ce nabrała rutynę w przypinaniu latek przyjaciółkom, w taktyce, w bridżu i w stosunkach towarzyskich. A więc my, kobiety, które rząd chce wycofać ze służby wojskowej, mamy szansę w celnym strzelaniu, jako administratorki, wywiadowczynie, szwaczki i strategiczki. Nadajemy się świetnie do wojska kwarciarnego, bo kto tak świetnie umie odmierzać kwartami groch i kaszę?”

Przemówienie prezeski przyjęło entuzjastycznie. Zgromadzenie uchwaliło następujące wnioski:

Falszowanie metryki w celu odmłodzenia się jest czynem — wysoce patryjotycznym.

Zacięcie się nożem podczas skrobania ziemniaków dla wojska, ukłucie się igłą w szwalniach ochotniczek uprawnia do renty inwalidzkiej.

O fasonie mundurów kobiecych, kolorze materiału, sposobie uszy-
cia, decydujemy my, kobiety!

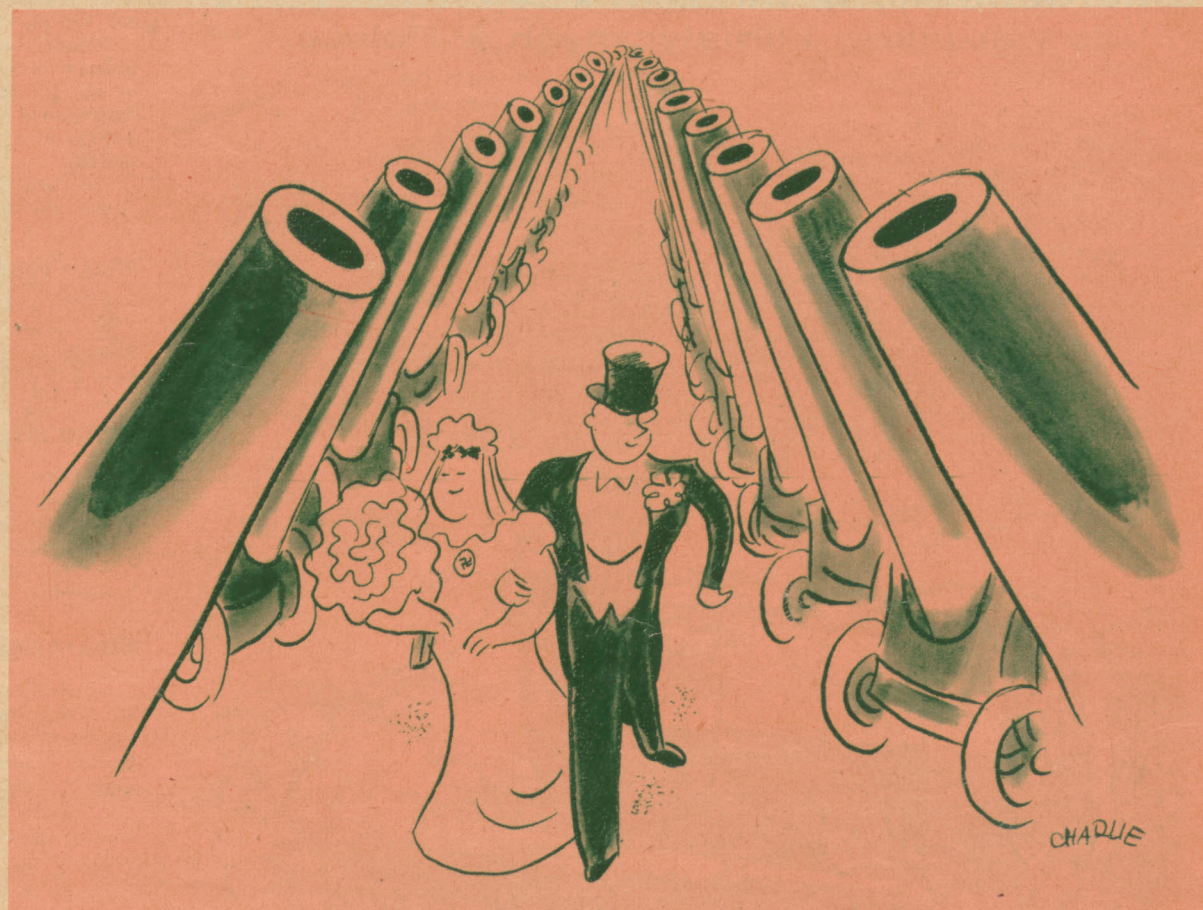
Domagamy się organizacji biu- własnego wywiadu, jak prowadzą się i zachowują nasi mężowie i narzeczeni.

Wnioski przyjęło przez aklamację. Niektóre członkinie wysunęły jeszcze wnioski, aby wyłącznie koljetom przydzielono zarządy kasami.

MAB.

Ślub w rodzinie Krupp'a.

Rys. Charlie, Kraków

Szpaler weselny...

Rzeczy ciekawe i pożyteczne.

— Wyleje cię na zbity łeb! — powiedział sekundan boksera, wylewając wodę z kubła na rozbitą głowę swego pupila.

— Co ma pięść do nosa? — dziwił się bokser, uderzony w nos przez przeciwnika.

— Sfora ze dwora! — mawiał pewien hrabia, wyjeżdżając na polowanie z psami.

— Odczep się pan! — zaproponowano wiesielcowi.

— Pan się dziwnie na to zapatruje! — powiedział adwokat do zezowatego sędziego.

— Jestem tem zupełnie przybity! — rzekł wieszak przybity gwoździem do ściany.

MECENAS WACUS.

WYJATEK.

— Pamiętaj, mój synu, że nikt nie może sumiennie pracować gwizdząc jednocześnie!

— A maszynista?...

PRAWO I SĄD.

— A dlaczego oskarżony robił fałszywe banknoty?
— Dlatego, panie sędzio, że za mało jest prawdziwych!

ZŁOTA MYŚL.

Strzeż się popełnienia morderstwa!
Prowadzi ono do kradzieży, a stąd już tylko krok do kłamstwa!

TEN PIERWSZY.

— Pani jest taka urocza! Zapewne niejednego mężczyznę zapytywała, czy wolno ją pocałować?

— O nie, pan jest pierwszym! Inni całowali bez pytania!

SZCZĘŚCIE W NIESZCZĘŚCIU.

— To było napewno bardzo przykre dla twojej żony, gdy wczoraj na koncercie dostała nagle gwałtownego ataku kaszlu, że aż wszyscy oglądali się na nią. Za! mi doprawdy biedaczki!..

— Nadmiar lihości! Ona miała wczoraj nowy kapelusz!

DZIECI BEZ SZMINKI.

— W co się bawicie, moje dzieci?

— W tatusia i mamusię!

— A gdzie jest Franio?

— Siedzi w szafie i czeka, aż go bocian przyniesie!

WET ZA WET.

— Jak oskarżony mógł okazać tak czarną niewdzięczność? Ta pani dała mu pączek, a oskarżony uderzył ją kamieniem w głowę!

— Ależ to nie był kamień, panie sędzio! To był właśnie ten pączek!

TEŻ SPOSOB.

Panna Krysią zdaje egzamin szoferski.

— Coby pani zrobiła, gdyby nagle hamulce przestały działać?

— Wsiadłabym z wozu i podłożyła wielki kamień pod przednie koła!

Towarzystwo angielskie obiecało przystosować unieruchomione mrozem koleje elektryczne do warunków klimatycznych w Polsce.

Rys. Rena, Siedlec

...Użyte do tego celu będą białe niedźwiedzie, których pełno jest w Warszawie według wersji zagraniczej...

STRATEGJA.

— Wiesz, Jadziu — mówi pan Henryk do swej ukochanej — będziemy mieli dziś wspaniałą wieczór! Kupiłem trzy bilety do teatru!
— Dlaczego aż trzy?
— Dla twojej matki, dla ojca i dla twego małego braciszka!

PRZYJACIÓŁKI...

— Alfred ofiarował mi wczoraj swe serce! Jestem taka szczęśliwa!
— Radzę ci, bądź ostrożna z niem, dopiero przedwczoraj powiedział mi, że mu je złamałam!

NIECO TRUDNE ZADANIE.

— Moi państwo! — zwraca się do widzów w cyrku imitator zwierząt — proszę wymienić mi jakiegokolwiek zwierzę, a zareczę, że potrafię naśladować jego głos do złudzenia.
Na to odzywa się głos z galerji:
— Panie, a może pchłę pan zrobi?

TO NAJWAŻNIEJSZE.

— Czy ogłoszono już oficjalnie o twoich zaręczynach z bogatą panną Rozensztokowską?
— Właściwie tak jak oficjalnie, bo zawiadomiłem już wszystkich moich wierzycieli.

JAK JEŹDŹĄ SZKOCI KONNO?

— Proszę o jedną ostrogę — mówi do kupca Mac Pherson.
— Mogę panu dać tylko parę ostróg, pojedynczo nie sprzedajemy.
— Pocóż zaraz parę? Jeżeli będę konia ostrogą z jednej strony, to druga strona konia też musi lecieć szybciej!

DLA TRENINGU.

— Mamusiu, czy jak przyjdą goście, to będę musiał jeść tort widelczykiem?
— Oczywiście, synku.
— Mamusiu, to możebyś mi dała teraz kawałek, żebym mógł potrenować!

NIE DA SIĘ WZIĄĆ NA KAWAŁ.

W jednym z dzienników stołecznych ukazał się następujący anon.
„Znam złodzieja, który mi wczoraj ukradł płaszcz. Jeżeli nie okaże skruchy i nie zwróci mi go do jutra, zrobię z tego użytek”. Następował adres okradzionego pana.
Nazajutrz dał złodziej następującą odpowiedź:
„Okazuję skruchę i proszę właściciela płaszcza, aby go sobie u mnie odebrał”.

MIEDZY ARTYSTAMI.

— Wyjeżdżam na tournée do Afryki.
— Nie radzę ci. Strusie jaja są bardzo duże, a gdy są zgniłe, podobno jeszcze gorzej je czuć, jak kurze.

KWIECISTE WYJAŚNIENIE.

— Czem jest pani ojczulek?
— Hm, ojczulek utrzymuje się właściwie z cudzych błędów i pomyłek.
— Rozumiem, jest adwokatem?
— Nie, jest fabrykantem gumy do wymazywania...

NIESZCZĘŚCIE W SZCZĘŚCIU.

Do żebraka, stojącego na placu Napoleona podchodzi jakiś przechodzień i mówi:
— Jak to się dzieje, dziadku, że wczoraj jeszcze mieliście tabliczkę z napisem „ociemniały”, a dziś już „głuchoniemy”?
— Gdyby pan szanowny tak niespodziewanie odzyskał wzrok — odpowiada żebrak — toby też z wrażenia mowę stracił!

JEDYNA RADA.

— Że też ile razy przychodzę do biura, to pan śpi. Czy nie może się pan opanować? — zapytuje szef biura złapanego na gorącym uczynku drzemki urzędnika.
— Wybacz pan, panie dyrektorze, ale mój mały synek płakał całą noc i nie dał mi ani na chwilę zasnąć.
— W takim razie może przynosiłby go pan do biura?

JEJ SZCZODROBLIWOŚĆ.

Siedzieli przy kominku. Jadzia zapytuje męża:
— Najdroższy, co mam ci kupić na imieniny?
— Na miłość Boską! — odpowiada mąż, łapiąc się za głowę. — Nie kupuj mi nic, bo jeszcze nie spłaciłem rat za twój prezent zeszłoroczny!

Z OŁÓWKIEM W RĘKU.

— Czyż nie dobrze poradziłam ci, żebyś żyła z ołówkiem w ręku i notowała wszystkie wydatki? Niewątpliwie teraz wydajesz mniej pieniędzy!
— Napewno. Zanim zdążyę notować wszystkie wydatki i przypomnieć sobie na co mi poszły pieniądze, jest już zawsze za późno, aby iść do kina lub do kawiarni.

MAŁA POMYŁKA.

Panna Lili udała się do lekarza. Ten jako lekarz Ubezpieczalni nie może zorjentować się, czy jest to pacjentka prywatna, czy ubezpieczona i zapytuje:
— Czy pani przyszła prywatnie?
— Ależ panie doktorze! — odpowiada zapłoniła panna Lili — nie mam zwyczaju składać panom wizyt! Przyszłam do pana po poradę lekarską!

Jak mały Jaś wyobraża sobie...

Rys. M. Piotrowski, Warszawa

...działalność obserwatorium na Kasprowym...

NOWOŚCI LITERACKIE

Redakcja „Wróble na Dachu” postanowiła wprowadzić dla urozmaicenia swego poczytnego organu — dział recenzyj z książek autorów polskich i obcych. W poniższym artykule omówimy szereg nowości literackich, jakie już wkrótce ukażą się na rynku księgarskim:

„BAJKI GRIMMA” napisał Waław Sieroszewski. Wydanie najnowsze — nakładem niani autora. W tych pełnych oryginalności bajkach Sieroszewski potrafił prześcignąć wielkiego mistrza bajek Grimma. Z bajeczną łatwością Sieroszewski pisze swoje utwory i porwya młodocianych, bezkrytycznych czytelników świeżością i nowością tematów. Szczególnie oryginalne są następujące bajeczki Sieroszewskiego: „Czerwony Kapturek”, „Jasio i Małgosia”, „Kopciuszek”, „Tomcio PAL-uch” i inne.

JÓZEF BECK — „MOJA PIĘCIOLATKA” — nakładem M. S. Z.-etu. W pięknych i prostych słowach opisuje niedawny jubilat skromne owoce swojej bogatej działalności politycznej. Swoje dzieło zaopatrzył p. Beck w następujące motto: Polak Węgier — dwa bratanki, Polak Rumun — dwa bratanki, Polak Francuz — dwa bratanki, Polak Niemiec — dwa bratanki, Polak Japończyk — dwa i t. d.“

Zaczyna pan minister takimi słowami: „Pomnij narodzie, żyć z wszystkimi w zgodzie!” — bo „niezgoda rujnuje a przyjaźń buduje...”

W dalszym ciągu swego dzieła autor z rozrzewnieniem wspomina wszystkie pakt, zawarte przez siebie i wylicza je za porządkiem na kilkudziesięciu stronicach... W rozdziale „Dyplomatyka i łowy” okazuje nam barwnie nakreślone postacie Goeringa, Greisera i innych. Z prawdziwą sympatją i przyjaźnią pisze o Hitlerze, Mussolinim, Delbosie, Edenie, Hirocie, Czang Kai Szeku, Godze i wszystkich innych mężach stanu.

SŁAWOJ-SKŁADKOWSKI — „SZUKAMY ZASŁUŻONYCH!” — książka nagrodzona medalem brązowym.

WALERY SŁAWEK — „PAMIĘTNIK” — wydany dużym nakładem sił i zdrowia autora.

Walery Sławek jest autorem par excellence romantycznym i sentymentalnym. Z łezką rozrzewnienia wspomina chwile swej świetności... „Pamiętam — pisze — kiedy byłem pra-premjerem. Poemat zajmuje bitych 20 stron druku.

STAROSTA RÓBAKIEWICZ — „GOŚCINNOŚĆ PRZEDEWSZYSTKIEM!” — popularny podręcznik kulinarny — wydany nakładem komitetu funduszu dla bezrobotnych w Nadwórnej.

HOFMOKL OSTROWSKI — „START EDMUNDA SULIMY” — powieść wydana nakładem własnym autora — na papierze czerpanym. W tej powieści współautora „Gałązki rozmarynu” tylko nakład jest jego własny.

MICHAŁ RUDY — „STAROŚĆ MUSI SIĘ WYSZUMIEĆ!” — wydanie luksusowe na pergaminowym papierze — nakładem żydowskiej gminy wyznaniowej w Antoninie.

Książkę swoją poświęca autor swojej rodzinie wraz z skromną dedykacją: „Taki rok na was! Agiten cześć! — Z poważaniem Najjaśniejsz Oświecony (stuświecową osramówką) Książę Michał dawniej Rudobrody obecnie Ogolony”.

MINISTER KROFTA — „JAK TO BYŁO POD RACŁAWICAMI?” — z przedmową p. Benesza. — Z książki tej wynika jasno i niezbiecie, że pod Racławicami — podobnie jak pod Wiedniem i Grunwaldem — zwyciężyli Czesi. Książka ma dużą wartość historyczną i można ją śmiało porównać z innymi tego rodzaju pracami czeskich autorów historycznych.

KRUPP — „JAK TO NA WOJENCIE ŁADNIE” — powieść pacyfistyczna, nagrodzona nagrodą pokoju za rok 1938. — Wydana nakładem Ligi Narodów.

W swojej książce, tchnącej głębokim umiłowaniem pokoju, Krupp wskazuje, że jedynym sposobem zagwarantowania pokoju jest wybuch wojny. Swoje stanowisko tłumaczy Krupp tem, że po każdej wojnie następuje pokój... I rzeczywiście. Historia zdaje się potwierdzać to zdanie w całej rozciągłości.

FELIX ZANDLER.

MECZ BOKSERKI POLSKA-WŁOCHY.

Na trybunie w czasie meczu bokserskiego siedzi dwóch kibiców. Jeden jest zwolennikiem drużyny polskiej, drugi drużyny włoskiej. Sympatyk Włochów coraz bardziej się denerwuje. Jego sąsiad dopinguje polskich pięściarzy.

— W szcękę go... no jazda...

— Panie — jak można — to przecież goście... gości bić — mityguje go sąsiad.

— Siedz pan cicho, jeśli panu ten ostatni ząb miły... to jest sport... trzeba bić, ile wlezie... Sierpowym go... O tak... Brawo... Zwyciężyliśmy 11:5 Hurra. A pan pewnie włoskie lody sprzedaje, że tak za nimi pan przestawał...

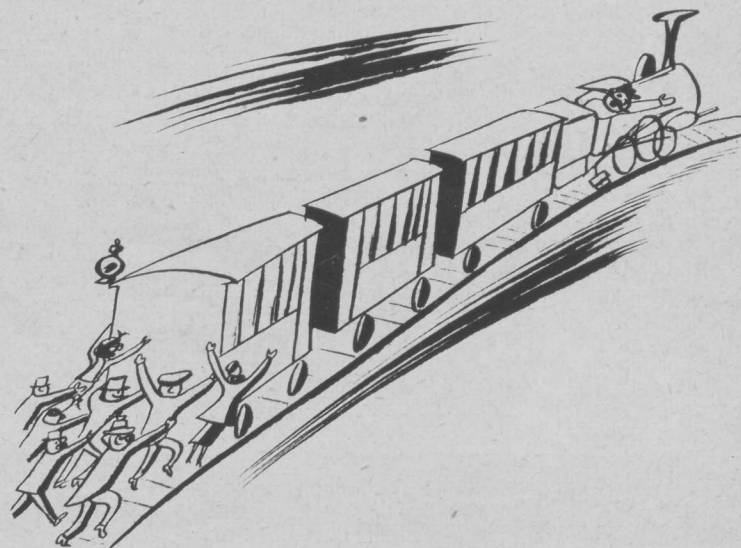
— Milcz pan...

Zwolennik drużyny polskiej jednym k. o. powalił przeciwnika. Potem leci do kierownika drużyny polskiej i mówi.

— Panie, niech pan doliczy do wyniku — jedno k. o. dla lodziarza... Mamy 13:5...

Pod Warszawą pasażerowie musieli pchać przez dwie godziny pociąg do stacji.

Rys. M. Piotrowski, Warszawa

— Panowie, wolnego! I tak jedziemy szybciej, niż to przewiduje rozkład jazdy!

Z okazji ślubu króla na dworze egipskim.

Rys. M. Piotrowski, Warszawa

— A czemu tamten gość taki znudzony?...
— To podobno były starosta polski...

„WRÓBLE NA DACHU”, TYGODNIK SATYRYCZNO-HUMORYSTYCZNY, WYCHODZI W KAŻDĄ NIEDZIELĘ W WARSZAWIE I KRAKOWIE.
PRENUMERATA KWARTALNA 3 ZŁ. 50 GR.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: KRAKÓW, ULICA WIELOPOLE 1. TELEFONY: 150-60 do 150-66. — WARSZAWA, KRAK. PRZEDMIĘSCIE 9.
TELEFONY: 551-90, 551-91, 551-92. NUMER KONTA W P. K. O. W KRAKOWIE 411.000, PRZEKAZ ROZRACHUNKOWY NR 7, PRZEZ URZĄD
POCZTOWY KRAKÓW 2.

KIEROWNIK ARTYSTYCZNY I REDAKTOR ODPOWIEDZIALNY: ANTONI WASILEWSKI, WYDAWCA: SPÓŁKA WYDAWNICZA „KURYER”
ZAKŁADY GRAFICZNE „ILUSTROWANEGO KURIERA CODZIENNEGO” POD ZARZĄDEM FRANCISZKA CZAJKI W KRAKOWIE R. 1938.
Reklamacje w sprawie nieotrzymania lub późnego doręczenia egzemplarzy należy wносить niezwłocznie, pisemnie, do Urzędu Poczтового (doręczeniowego), a nie wprost do Administracji.